

# РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Девня, 23.03.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ДЕВНЯ, II СЪСТАВ**, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР В. ВАСИЛЕВ**

при участието на секретаря **АНТОАНЕТА Д. С.А**  
като разглежда докладваното от **ДИМИТЪР В. ВАСИЛЕВ** Гражданско дело № 20223120101063 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 127а от СК

Образувано е по предявен от В. В. И. с ЕГН \*\*\*\*\*, срещу С. П. С. с ЕГН \*\*\*\*\*, иск с правно основание чл. 127а от СК - за издаване на заместващо съгласие за издаване на документ за самоличност за пътуване в чужбина, както и заместващо съгласие за излизане в чужбина на детето М. С. С.

Ищцата твърди, че с решение по гражданско дело на РС Варна са й предоставени родителските права спрямо детето М. С. С. и определено местоживеенето при нея като родител. Твърди, че ответникът не се интересува от детето, не полага грижи за него, не заплаща дължимата издръжка за детето. Твърди, че по покана на своята майка смята да посети и евентуално да се установи в Гърция с оглед по -добри условия за трудова заетост, като в интерес на детето е да остане за по – дълго в Гърция предвид по – добрите условия за отглеждане и възпитание .

В срока по чл.131 ГПК ответникът не е депозирал писмен отговор на исковата молба.

Дирекция „Социално подпомагане” – гр. Вълчи дол представя социален доклад, не изразява становище по спора

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните по делото са родители на детето М. С. С., ЕГН \*\*\*\*\*, като в тази насока е и приетото като доказателство удостоверение за раждане на детето.

С влязло в сила решение по по гр. д. №13633/2018г. на РС Варна съдът е предоставил

упражняването на родителските права по отношение на детето М. С. С., ЕГН \*\*\*\*\*, на В. В. С.а, ЕГН \*\*\*\*\*, определил местоживееето на детето М. С. С., ЕГН \*\*\*\*\*, при майката В. В. С.а, ЕГН \*\*\*\*\*, на адрес гр. С., ул. “ М. “ №\*\*, определил режим на лични отношения на бащата С. П. С., ЕГН \*\*\*\*\*, с детето М. С. С., ЕГН \*\*\*\*\*, както следва: всяка първа и трета събота от месеца от 10, 00 часа до 18, 00 часа и двадесет дни през лятото, които не съвпадат с отпуската на майката, осъдил С. П. С., ЕГН \*\*\*\*\*, да заплаща в полза на детето М. С. С., ЕГН \*\*\*\*\*, месечна издръжка в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, считано от датата на исковата молба – 10.09.2018г., с падеж от първо до пето число на месеца за който се дължи издръжката, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска , на основание чл. 143, ал. 1 от СК.

По делото е представено удостоверение с изх. № от 18.08.2022г. на Община Суворово, съгласно което на В. В. С.а, ЕГН \*\*\*\*\*, като майка на детето М. С. С., ЕГН \*\*\*\*\*, е изплащана присъдена издръжка по реда на НРИДПИ.

По делото са представени и други писмени доказателства на гръцки език и в превод на български език, съгласно които М.К. е назначена на работа от 11.01.2021г. на безсрочен трудов договор и съгласно договор за срок 01.10.2020г – 30.09.2022г. обитава под наем недвижим имот – апартамент в гр. Солун.

По делото е представен социален доклад, изготвен от Дирекция „Социално подпомагане” – гр. Вълчи дол. Съгласно изложеното в него детето М. С. С., се отглежда от майка си. Потребностите на детето са задоволени в добра степен. Детето посещава детска градина, има изградени приятелски взаимоотношения с децата от групата. Майката споделила, че не ограничава контактите на детето с бащата, но с ответника по нейни данни е прекъсната връзката, от дълго време той не е търсил сина си и не се интересува от него, създал е ново семейство. След проведен разговор социалните работници установили, че молителката по покана на своята майка желае да посети Република Гърция и евентуално да се установи да живее с детето там и също да започне работа там.

Ангажирани по делото са и гласни доказателства чрез разпита на двама души свидетели на страната на молителя В своето изложение пред съда свидетелите С. В. П., леля на молителя и свидетелят Г. Д., без родство и дела със страните, излагат, че бабата на детето по майчина линия – М., пребивава в Гърция, където работи. Свидетелите явстват, че М. поддържа отношения с дъщеря и внука си, вижда се с тях, когато се връща в страната. Излагат още, че М. отправила покана до дъщеря си, да я посети в Гърция, но съгласно свидетелката С. В. П. бащата на детето не давал съгласие да пътува в чужбина.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 127а СК въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина, се разрешават по общо съгласие на родителите, а когато такова съгласие не може да бъде постигнато, спорът се разрешава от районния съд по настоящ адрес на детето. За уважаване на молбата на молителя е необходимо да се установи, че страните са родители на детето, които не са постигнали съгласие относно излизането му извън страната, както и че

заместването на съгласието на родителя, който не дава разрешението си, е в интерес на детето. Преценката се извършва с оглед всички обстоятелства, обуславящи нуждата на детето от пътуване извън границите на страната, като необходимостта може да бъде свързана не само с належащи обстоятелства - например здравословно състояние, но и с други различни причини, каквито са нуждата от обогатяване на мирогледа и общата култура, участие в културни изяви, провеждани в чужда държава, изучаване на чужд език или възможност за по-продължително пребиваване с родител, имащ постоянно местоживее в друга държава. Също следва да се има в предвид, че хипотезата на чл. 127а от СК предвижда възможността да бъде заместено съгласието на другия родител за напускане пределите на страна от детето единствено с цел „пътуване“. Под „пътуване“, настоящия съдебен състав разбира временно напускане пределите на страната, в която детето има трайно местожителство и последващото му завръщане. Хипотезата не засяга и не урежда възможността за трайно установяване на територията на друга страна на дете - български гражданин.

В случая е налице първата от посочените от правната норма предпоставки - липсва надлежно изразено съгласие на бащата за осъществяване задгранични пътувания на детето, а от друга страна дори да се приеме, че в случая не се касае за изрично заявен от бащата отказ, а за нежелание на същия да окаже на майката на детето нужното съдействие, като представи декларация с нотариална заверка на подписа, то съгласно показанията на свидетелката С. В. П. и данните от социалния доклад на ДСП Вълчи дол контактът с ответника е преустановен и молителката не може да получи съгласието му по тези въпроси, поради което и искът е процесуално допустим за разглеждане.

От съвкупността на доказателствения материал по делото се установи, че детето М. С. С. се отглежда от своята майка - молителката В. В. И.. Установи се от социалния доклад, че до момента молителката полага адекватни грижи за детето, като не се установи поведението ѝ по някакъв начин да застрашава неговото развитие. В тази връзка съдът намира, че преценката на молителката относно избора на дестинация и задгранично пътувания на детето несъмнено ще бъде в негов интерес, както и провеждането на същите при подходящи условия. Следва също да се отбележи, че разрешението не се иска за някакъв несигурен район, на чиято територия да има обстановка, създаваща опасност за живота и здравето на детето. Пътуванията на детето до Република Гърция и държавите от Европейския съюз също биха допринесли и за обогатяване културата, познанията, социалните контакти и опита му. В интерес на детето е и да поддържа връзка с близки роднини извън граница, каквато се явява неговата баба по майчина линия. Не се събраха доказателства, че молителката е склонна да пречат контактите на детето с бащата при реално проявено от страна на последния желание да общува със сина си. Дори и обаче бащата да не се е дезинтересирал от детето си, липсват доказателства, интересът му да е намерил някакво обективно проявление, поради което определения режим на лични отношения с бащата не следва да се разглежда като пречка за възможността на детето да осъществява пътувания извън страната. Също при евентуално нарушаване от страна на майката на определения режим за

лични контакти между детето и бащата, последният разполага със средства за защита. Съгласно Тълкувателно решение 1/2016г. на ОСГК на ВКС когато разглежда въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина, съдът не бива да допуска разрешението за пътуване да води до промяна в местоживеенето на детето, ако искането за разрешение не е съпроводено и с искане за промяна в местоживеенето на детето, каквото искане по чл. 59, ал. 9 СК за казуса не е направено – в този смисъл изрична заявление в уточняваща молба от 19.09.2022г. От друга страна произнасянето на съда по въпроса за изменение на местоживеенето на детето в Република Гърция би изисквало преценка, дали промяната на средата, в която детето ще бъде възпитано и отглеждано извън Република България, ще бъде в негов интерес и дали тази среда е по –благоприятна от средата, в която се отглежда понастоящем, което към настоящия момент няма как да бъде направено, другояче би стоял въпросът, ако майката вече се е установила във Република Гърция и е започнала там работа. По делото нито се твърди, нито се установява към датата на приключване на устните състезания молителката да се е устроила в Република Гърция за постоянно или преимуществено да пребивава на територията на тази държава, да има там сигурна работа. Поради това съдът като съобрази, че детето М. се отглежда на територията на Република България, където разполага с добри социално-битови условия и има създадена приятелска среда съгласно изложеното в социалния доклад на ДСП Вълчи дол, като съобрази и ниската възраст на същото - 6 години, и евентуалната бъдеща трудова заетост на майката в Република Гърция и емоционалната връзка на детето с нея, намира че следва да бъде дадено разрешение детето да пътува извън страната за период от три години от датата на влизане решението на съда в сила и за срок от общо 60 дни за една календарна година с правото да преминава транзитно през Република Сърбия, като след изтичането на този период при продължаващо разногласие между родителите съдът отново следва да бъде сезиран с искане по чл. 127а СК, за да извърши нова преценка на обстоятелствата с оглед настъпили промени след постановяване на решението, от значение за интересите на детето – напр. бъдещата учебна ангажираност на същото. Настоящият съдебен състав намира, че не е в интерес на детето с оглед малката му възраст да пътува и напуска страната - дома си, детската градина, роднините и приятелите в Република България, така както е поискано в исковата молба - по всяко време за периода от 5 години. Това би довело до чувството за неустановеност, липса на сигурност и непринадлежност у детето. Следва да се съобрази и факта, че през този период от време поведението на родителите би било определящо за това, дали ще е необходима последваща съдебна намеса за даване на разрешение, заместващо съгласие на бащата.

Следва да се уважи и искането на молителката за заместване съгласието на бащата относно снабдяване на детето с международен паспорт, защото пътуването в чужбина предполага наличие на паспорт, удостоверяващ самоличността на детето извън границите на страната. Съгласно разпоредбите на ЗБЛД, българските граждани имат право да напускат страната и да се завръщат в нея с паспорт, като същият се издава от МВР на лица, които пътуват в чужбина за преминаване на държавната граница и пребиваване извън страната. В този смисъл несъмнено в интерес на детето Михаил е да му бъде издаден международен

паспорт единствено с цел реализацията на правото на детето да пътува извън страната.

На основание чл. 127а, ал. 4 СК и предвид отправеното от молителката искане следва да бъде допуснато предварително изпълнение на постановеното решение. Недопускането на такова изпълнение, би могло да доведе, предвид на това, че разрешението се дава за определен срок до необосновано засягане на интереса на детето, в хода на евентуално обжалване на съдебния акт. От друга страна съдът счита, че предварителното изпълнение не би могло да застраши както правата на детето, така и правата на ответника, доколкото той разполага със съдебно определен режим на лични контакти с детето, както и възможност да иска промяната му при изменение на обстоятелствата.

Относно разноските, съдът намира, че с оглед характера на производството по чл.127а, ал.2 от СК, представляващо „спорна съдебна администрация“, а не исков процес, разноските следва да се понесат от страните, така, както са направени. Правилото за присъждане на разноски съобразно изхода на спора не може да намери приложение при делата по чл. 127, ал. 2 и чл. 127а ал.2 СК, предвид характера на производството на спорна съдебна администрация. Съдебното решение, което следва да изхожда от правилото за защита по най-добрия начин на интересите на малолетното или непълнолетното дете, ползва и двете страни и затова в производството всяка страна следва да понесе разноските, които е направила, независимо от изхода на спора - в този смисъл Определение №385/25.08.2015 по дело №3423/2015 на I гр.отд. на ВКС .

Воден от изложеното съдът

## **РЕШИ:**

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ на основание [чл. 127а СК](#) на детето М. С. С., ЕГН \*\*\*\*\*, да се издаде паспорт за задгранични пътувания по заявление по чл. 45, ал.1 ЗБЛД, подадено само от майката В. В. И. с ЕГН \*\*\*\*\*, без съгласието на другия родител С. П. С., ЕГН \*\*\*\*\*

В случай на издаването му, паспортът ДА СЕ ПОЛУЧИ от родителя В. В. И. с ЕГН \*\*\*\*\* по реда на [чл. 45, ал. 2 от ЗБЛД](#).

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ на основание [чл. 127а СК](#) на М. С. С., ЕГН \*\*\*\*\*, ДА ПЪТУВА извън пределите на Република България до Република Гърция и останалите държави-членки на Европейския съюз с правото да преминава транзитно през Република Сърбия за не повече от 60 дни за една календарна година, заедно с майка си В. В. И. с ЕГН \*\*\*\*\*, или изрично упълномощено от нея лице, без съгласието на баща си С. П. С., ЕГН \*\*\*\*\*, за срок от три години, считано от датата на влизане решението на съда в сила, като отхвърля искането по чл.127а СК в останалата му част без ограничение в броя

пътувания и за срок над три години до пет години

ОТХВЪРЛЯ искането за присъждане на разноски на В. В. И. с ЕГН \*\*\*\*\*, гр. С., ул. “ М. “ №\*\*

ДОПУСКА на основание [чл. 127а ал.4 от СК](#) предварително изпълнение на решението в частта за даденото разрешение за издаване на паспорт на детето и за пътуване на детето в чужбина.

В частта, с която е допуснато предварително изпълнение, решението има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред Окръжен съд – гр. Варна в едноседмичен срок от съобщаването му на страните съгласно чл. 244 от ГПК.

В останалата си част решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – гр. Варна в двуседмичен срок от съобщаването му.

**Съдия при Районен съд – Девня:** \_\_\_\_\_